

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB2 : 1847

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB2 : 1847", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 1a.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb2-txt-shoot-n66.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB2:66

#

Ingen By i Europa vil kunne demoralisere i den Grad som Kiøbh. Dette ligger i at Kiøbh. er uden comparativ Maalestok med andre større Byer – fordi den er den eneste i et Land, den eneste i et Sprog – og i et Land der aldeles gaaer op i Kiøbhv., fordi det ikke en Gang har Landbo-Aristokratie (som Sverrig fE). Enhver stor By, der bliver sig bevidst som en lille Deel i et stort Land maa for en Skam Skyld holde lidt paa Undseelse og Velanstændighed – thi de andre Byer faae det jo dog at vide. Men i Kiøbhv. der kan Demoralisationen sige (ligesom Daaren i Davids Psalme): Ingen seer mig. Naar vi nemlig Alle ell. Pluraliteten i denne eneste Landets Smule Stor-By ere inficerede og vi saa blive enige om mere og mere at overgive os til alle disse væmmelige Misundelsens, Dumhedens, Kjøbstads-Aandens Lidenskaber: saa seer Ingen os.

Fremdeles dersom en Enkelt der levede i en større By i Europa blev der et Offer for Misundelsens Lumpenhed: saa vilde han, da han som Forfatter, Kunstner o: s: v: tilhørte hele Landet kunne gaae til en anden stor By i samme Land. Og hvem vilde saa lide derved? Ganske rigtigt den By, i hvilken han før havde levet. Men Kiøbhv. kan man ikke forlade uden at forlade Danmark, dansk Sprog, Nationalitet. Men dette er aldeles uproportioneret. Herved kommer igjen Kiøbhv. i Fordelen – forsaavidt der er Tale om Held og Lykke til totalt at demoralisere. Istedendfor selv at indsee og betænke, hvor lille Landet er, og hvor forsigtigt det burde være med hvad det har af Godt og Fortrinligt, saa trodser Landet derpaa, at det kan tvinge Folk til at blive her – og lade sig mishandle.

Fremdeles kun i en saadan By som Kiøbhv. er det tænkeligt, at En kan være saadan fremragende, at alle kunne enes om at misunde ham. Men dette Forhold er Misundelsens Climax.